

naar hun ikke lader sig afholde derfra ved Bestemmelsen i Loven om, at det er strafbart. Af effektiv Betydning vilde det ganske vist være, hvis den paagældende Kvinde ved at melde sig til en Privatlæge bliver pligtig til for denne Læge at opgive Navn, Stilling og Bopæl, og hvis hun maa vente, at disse Opgivelser til Lægen gennem ham blive tilgængelige for Politiet. Hvis det er Meningen af § 8, ja, saa vil Henvendelse til en Privatlæge fra den paagældende Kvinde betyde Selvangivelse, thi hun vil ikke kunne hindre, at Oplysningerne til Lægen komme videre til Politiet; uagtet Paragraffen ikke paalægger Lægen en Angivelsespligt — hvad jeg antager, Lægerne meget ville frabede sig —, kunne Lægerne nemlig ikke unddrage sig Vidnepligten og Indleveringen af deres Bøger, hvori Optegnelserne om de paagældende Kvinders Navne, Stilling og Bolig findes. Den private Læge bliver med andre Ord Politiets Hjelper, Politiets Agent. Det er mig uklart, om det er Meningen, at Bestemmelsen om, at den, som overfor vedkommende Læge opgiver falsk Navn, Stilling og Bopæl, straffes efter en vis Bestemmelse i Straffeloven, ogsaa betyder, at vedkommende skal opgive sit Navn — om det kun er Pseudonymet, der forbydes, eller om det tillige er Anonymet; hvis det kun er Pseudonymet, der forbydes, og ikke Anonymet, saa har Bestemmelsen jo ikke den Betydning for Kvinden, at det er en Selvangivelse, men hvis den betyder, at hun ikke kan tilbageholde sit Navn for Lægen og derigennem for Politiet, saa vilde den ganske vist være effektiv, dersom Kvinden ikke vælger, naar baade den offentlige og private Kur er hende afskaaen, fordi de begge ville medføre hendes Selvangivelse, at kvaksalverere paa sig selv eller lade sig behandle af andre Kvaksalverere.

Jeg kan altsaa ikke finde, at disse Bestemmelser ville opfylde det, som de formentlig sigte til at udføre, det, der sigtes til ved Overskriften, nemlig at modarbejde den offentlige Usædelighed og tillige at modarbejde den veneriske Smitte. Der er ingen Mulighed for herefter paa effektiv Maade at føre Tilsyn i denne Retning med den prostituerede Kvinde, naar Lovforslagets Grundsætning, at enhver saadan

Prostitution er strafbar, gennemføres. Derfor vil Valget vedblivende staa imellem enten at fastholde et sanitært Tilsyn paa de Grundlag, den bestaaende Lovgivning hjemler, eller at opgive den ganske og fuldstændigt, og dette er et Valg, som man jo maa overlade til enhver at træffe efter sit bedste Skøn, et Valg imellem, hvorledes de forskellige Synspunkter, ud fra hvilke Prostitutionen kan ses, staa i Forhold til hinanden.

Lovforslagets Princip er altsaa at opgive Kampen mod Prostitutionen i Kraft af det sundhedsfarlige Synspunkt, men sætter i Modsætning dertil det: vi ville føre Kampen mod Prostitutionen fra Sædelighedssynspunktet, fra Politisynspunktet. Dertil sigter Hovedreglen i § 1; men jeg tror, at denne Kamp vil blive meget lidet effektiv. Det skulde undre mig, om Politimyndighederne virkelig skulde ville erkende, at der kan føres en effektiv Kamp ved at vende sig mod den Polituorden, som kan følge med Prostitutionen. Efter Bestemmelsen i § 1 er det strafbart paa offentligt eller for alle og enhver tilgængeligt Sted ved Ord, Tegn, uanstændig Opførsel eller paa anden utvetydig Maade at opfordre eller indbyde til Utugt. Men det har jo vist sig andetsteds, i Kristiania, at en effektiv Indgriben fra Politiets Side paa Basis af saadanne Bestemmelser er vanskelig, for ikke at sige umulig. Man vil ogsaa let kunne forstaa, at en Politifunktionær vil være meget lidet tilbøjelig til at lægge Vægt paa sin egen Iagttagelse af, hvorvidt disse „Tegn“ ere utvetydige, og han vil i Reglen ikke kunne gøre Regning paa andres Hjælp til Iagttagelsen, allersjældnest vel paa den Mandspersons, der har været opfordret til Utugt, thi hos ham vil der enten røre sig en stor Ligegyldighed for enhver saadan Opfordring eller Indbydelse eller maaske en høj Grad af Medlidenhed; der vil i alt Fald let være forskellige Motiver, som ville meget lidt tilskynde ham til at være Politiets Medhjælper i at fange den paagældende Kvinde. Ligeledes forekommer det mig meget vanskeligt for ikke at sige utænkeligt, efter Hovedbestemmelsen i § 1, at Kampen mod Prostitutionen fra det moralske Synspunkt kan drives effektivt. Hvor skal Justits- og Politimyndighederne overhovedet faa Kundskab